

[Køld Andersen]

I modsætning til boligministeren og den socialdemokratiske ordfører har vi i det konservative folkeparti overhovedet ingen sympati tilovers for dette forslag. Vi ønsker, at boligpolitikken går i en ganske, ganske anden retning, end forslaget her giver udtryk for.

Jeg vil i øvrigt godt sige til forslagsstillerne, at det ville have klædt dem, om de havde gjort sig den ulejlighed at fortælle folketinget om de økonomiske konsekvenser af det forslag, de her fremsætter. Men det er jo så dejligt at køre fuldstændig på fribillet og bare sige, at man skal bygge så og så meget. Hvor pengene kommer fra, og hvem der skal betale, er man heldigvis ét hundrede procent bevøgende ligeglad med. Noget sådant kan det konservative folkeparti ikke medvirke til.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet har heller ikke nogen som helst sympati for det foreliggende forslag, hvilket nok ikke undrer forslagsstillerne. Jeg må sige som den tidligere ordfører, at det nok havde været mere rimeligt, om man havde læst sine egne bemærkninger til forslaget igennem et par gange, inden de blev trykt, så er det ikke sikkert, at de var kommet til at se sådan ud.

Jeg skal nøjes med at fremhæve, at jeg ikke ved, om det er socialistisk folkepartis opfattelse, at ejerboligen er en asocial boligform – jeg har ikke den opfattelse – men det plejer SF nu heller ikke at give udtryk for. Hvis det er en ny holdning hos SF, så er det da meget rart, at vi andre får det at vide.

Det er aldeles urealistisk at tro, at samfundet kan bære at bygge 16.000 almennyttige boliger om året, rent bortset fra at der overhovedet ikke er brug for et så stort antal almennyttige boliger. Fremskridtspartiet vil langt hellere medvirke til, at så mange som muligt kommer til at bo i deres egen bolig, og jeg har ikke den mindste bekymring for, at nogle skal blive tvunget. Al statistik og alle undersøgelser viser, at ejerboligen er den boligform, de fleste mennesker her i landet helst vil have, og jeg ser ingen som helst grund til at sørge for, at der kommer mere almennyttigt byggeri, som er alt for dyrt, på markedet.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre mener, at det er forkert at tage et enkelt element ud af boligpolitikken til særlig drøftelse og beslutning. Vi har brug for en samlet boligpolitisk reform, således at en række af de problemer, som vi er enige med forslagsstillerne om er udestående, kan blive klaret under ét.

Et af de vigtigste aktuelle boligpolitiske spørgsmål er den produktionsnedgang i nybyggeriet på formentlig omkring 10.000 boliger om året, som kombinationen af almindelig økonomisk afmatning og skattemæssige ændringer vil medføre. Selv om tilgangen til boligmarkedet fremover vil bestå af væsentligt mindre årgange end tidligere, er denne store produktionsnedgang betænkelig.

Vi har naturligvis også registreret en stigning i efterspørgslen efter almennyttige boliger, hvilket igen har resulteret i kødannelse i form af ventelister, en udvikling, der er blevet understreget af, at en del af byggekvotaen i disse år bruges til udbedring af byggeskader.

Vi har naturligvis også mærket os, at Boligselskabernes Landsforening er faret ud i marken med samme opfattelse, som fremgår af SFs og VS' forslag til folketingsbeslutning. På den anden side er yderligere træk på statskassen noget af det vanskeligste, man kan lægge op til i øjeblikket, og jeg skal i den forbindelse henvise til, at det lovforslag om byfornyelse, vi skal behandle senere i dag, også indeholder et ønske om anvendelse af ret betydelige statsmidler til boligområdet. Jeg vil godt spørge boligministeren, om han deler min opfattelse, at boligforliget i maj 1979 vil betyde en stadig stigende udgift for statskassen i en årrække, selv om kvotaen for det almennyttige byggeri fastholdes på de 7.000 lejligheder, eftersom aftrapningen af rentesikringen for en række nye byggerier nu sker meget langsomt, og stigende statsudgifter er som bekendt noget af det vanskeligste at have med at gøre for tiden.

Vi mener altså, at man skal se problemerne i sammenhæng, og vil pege på følgende punkter til en sådan sammenhæng:

En finansieringsreform for boligbyggeriet med overgang til indeksfinansiering. Dette er oplagt både for almennyttigt byggeri og for andelsboliger, men det bedste vil formentlig være at gennemføre en almen reform, hvorefter alt nybyggeri finansieres gennem in-